

ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਬਦਲਣਾ

ਮੱਤੀ 17: 1-8 ਵਿਚ ਇਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਘਟਨਾ ਦਰਜ ਹੈ:

ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਭਾਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੱਖਰਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਰੂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਅਰ ਉਹਦਾ ਮੂੰਹ ਸੂਰਜ ਵਾਂਝ ਚਮਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਕੱਪੜੇ ਚਾਨਣ ਜਿਹੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ। ਅਰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੇ। ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਐਥੇ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੋਂ ਤਾਂ ਐਥੇ ਤਿੰਨ ਫੇਰੇ ਬਣਵਾਂ, ਇਕ ਤੇਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਕ ਮੂਸਾ ਲਈ ਅਤੇ ਇਕ ਏਲੀਆਹ ਲਈ। ਉਹ ਅਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵੇਖੋ ਇਕ ਜੋਤਸਾਨ ਬੱਦਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਉਸ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਅਵਜ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਆਈ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸੰਨ ਹਾਂ। ਉਹਦੀ ਸਣੋਂ। ਅਤੇ ਚੇਲੇ ਇਹ ਸੂਣ ਕੇ ਮੂੰਹ ਮੂੰਹ ਛਿੱਗ ਪਦੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਡਰੇ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਉੱਠੋ ਅਤੇ ਨਾ ਡਰੋ।’’ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛਿੱਠਾ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਰੂਪ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਬਾਈਬਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਜ਼ਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਨਜ਼ਾਰਾ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹਫਤਾ ਭੁ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ (ਮੱਤੀ 16: 18)। ਇਹ ਘਟਨਾ ਇਕ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਕੈਸਰੀਆ, ਫਿਲੀਪੈਂਸ ਅਤੇ ਯਰੂਸਾਲਮ ਦੇ ਰਾਹ 'ਚ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ, ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ² ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨ 'ਚ ਸੀ ਸਭ ਰਸੂਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਤਨੋਂ ਮਨੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘‘ਇਹ ਖੱਭੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ’’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2: 9)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਣ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ।

ਯਿਸੂ ਦਾ ਰੂਪ ਬਦਲਿਆ

ਜਦ ਯਿਸੂ ਦੁਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਦਾ ਰੂਪ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਉਹਦਾ ਰੂਪ ਜਲਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਭੇਤ ਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰਵਹੋਂਦ ਵਿਚ ਉਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਕੁਝ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ

ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਅਦੱਤੀ ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੁਦਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਮੂਸਾ ਦਾ ਮੂੰਹ ਚਮਕ ਉਠਿਆ ਸੀ (ਭੂਚ 34: 29)। ਤਰਸੁਸ ਦੇ ਸੌਲਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਰਸਣ ਵਿਚ ਇਕ ਰੋਸ਼ਨੀ 'ਸੂਰਜ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ' ਵੇਖੀ ਸੀ (ਗ੍ਰੂਣਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26: 13)। ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜੋ ਰੂਪ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਅਸਲ 'ਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਕ ਅਨੋਖੀ ਗੱਲ ਹੈ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਖੀ 1)। ਰੂਪ ਬਦਲਣ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗੂ ਚਮਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬੇਹੱਦ ਚਿੰਟੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਨਜ਼ਾਰਾ ਬੇਹੱਦ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ

ਜਦ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਤੱਕ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ 'ਵੇਖੋ ... ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ' (ਲੂਕਾ 9: 30)। ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਭੇਤ ਜੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਫਲਨਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ 'ਚ ਯਹੂਦਾ 9 ਮੂਸਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਮੀਕਾਏਲ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦੀ ਉਲਝਾਊਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦਾ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਇਹਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਅਰਾਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਤਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 34: 6)।

ਏਲੀਆਹ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਜਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾ ਲਿਆ³ ਗਿਆ। ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਦਾ ਇਕ ਰੱਖ ਆਇਆ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚੋਂ ਉਠਾ ਲੈ ਗਿਆ (2 ਰਾਜਿਆਂ 2: 11)।

ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੌਂਤ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਬਦਲਣ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪਹਾੜ 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਮਰਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ! ਮੁਰਦੇ ਮਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ! ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਹਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦੋ ਆਦਮੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਲਾ ਉਹ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ? ਸਾਨੂੰ ਤੁੱਕਾ ਲਗਾਊਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਲੂਕਾ 9: 31), ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਸੀ। ਯੁਗਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਇਹਦਾ ਜਵਾਬ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9: 15 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦਾ ਲਹੂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਵਾਸਤੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵਹਿਆ।

ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਇਕ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ

ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਚੇਲੇ ਨੀਂਦ 'ਚ ਸਨ (ਲੂਕਾ 9: 32), ਪਰ ਉਹ ਜਾਗ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਜਾਗ ਪਈ ਸੀ! ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਜੋਸ ਭਰੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਰੱਖੀ: “... ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਐਥੇ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੋਂ ਤਾਂ ਐਥੇ ਤਿੰਨ ਢੇਰੇ ਬਣਾਵਾਂ, ਇਕ ਤੇਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਕ ਮੂਸਾ ਲਈ ਅਤੇ ਇਕ ਏਲੀਆਹ ਲਈ” (ਮੱਤੀ 17: 4)।

ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰੁਤਬਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਕ ਚਿੱਟੇ ਬੱਦਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ‘‘ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ... ਇਸ ਦੀ ਸੁਣੋ’’ (ਮੱਤੀ 17:5)। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਜਿੰਦਗੀ ਭਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰਿਹਾ। ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਗੁਜਰ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹਨੇ ਇਹਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ (2 ਪਤਰਸ 1:16-18)।

ਇਹਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ? ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਜੋਂ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਸ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਏਲੀਆਹ ਨਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਛੋਟਾ ਵਾਕਾਂ ਸ਼ੀ ‘ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਥੀ’ (ਮੱਤੀ 7:12) ਵਰਤਿਆ। ਇਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਨਥੀ ਅਖ਼ਾਇਆਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸਨ। ਰੂਪ ਬੱਦਲਣ ਸਮੇਂ, ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਖੁਦਾ ਨਥੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗੱਲ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:1, 2) ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰੂਪ ਬੱਦਲਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਨੇਮ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬਕ ਦੀ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਪੌਲਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਸਬਕ ਅੱਜ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਅੱਜ ਵੀ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਦੀ ਗੱਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣੋ।’’

ਇਸ ਮੌਕੇ, ਤਿੰਨ ਚੇਲੇ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸੀਨੀ ਪਹਾੜ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਂਗੂੰ ਡਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਜਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ‘‘ਯਿਸੂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ’’ (ਮੱਤੀ 17:8)। ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਏਲੀਆਹ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਆਪਣਾ, ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਰਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸਾਰ

ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਹਨ ਭਾਵ ਧਰਤੀ ਦਾ, ਵਿਚਲਾ ਅਤੇ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਦਾ। ਰੂਪ ਬੱਦਲਣ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਰਾਜ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕਿਥੇ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ? ਇਹ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖਦਿਆਂ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਹੋਵਾਂਗੇ, ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ’’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਮਰਗੁਸ 9:2-8 ਅਤੇ ਲੂਗਾ 9:28-36 ਵਿਚ ਸਮਾਂਤਰ ਵੇਰਵੇ ਵੇਖੋ। ²ਜੈਰਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਜਿਵਾਉਣ (ਮਰਗੁਸ 5) ਅਤੇ ਗਤਸਮਨੀ ਵਿਚ ਦੁਆ ਕਰਨ ਸਮੇਂ (ਮੱਤੀ 26) ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ³ਭਾਵ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਦ ਚੱਖੇ ਬਗੈਰ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਉਠਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਹਨੋਕ ਨੂੰ ਵੀ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:5)।